

Domov s vůní domova

Snímky: Ivo Goldbach

Mít restauraci, která se jmenuje Domov, je skutečně zavazující. Většina z nás si totiž pod tímto pojmem představuje prostředí příjemné, pohodlné, dýchající přívětivou atmosférou. A především domácí, nejlépe maminčinou či babiččinou kuchyní. Pravda, nabízejí se i asociace poněkud jiné – Domov mládeže nebo Domov duchodců. Liberecká restaurace Domov patří našťastí a bezpochyby do první kategorie už při pohledu z venku. Pěkné, udržované stavení, přirozeně zapadající do krajiny pod Ještědem. Však tady také stojí po staletí, protože zde býval původně zájezdní hostinec, kde vozkové přepřahali koně a hledali pro ně i sebe občerstvení a odpoči-

nek. Místo koní sem dnes míří auta a i na ně je pamatováno se slušnou parkovací kapacitou. Dříve tady byla dokonce konečná tramvaje, sloužící nejenom výletníkům na blízky Ještěd.

Pravý závan útulného a příjemného domova na vás však dýchne až po vstupu dovnitř. I ve dne v rozlehlé, ale domácky zařízené hlavní místnosti plápolá dřevo v krbu. Což je pro mne důležitý první signál, že tady provozovatelům nejde jenom o nějaké laciné efekty, ale o skutečnou pohodu pro hosty. Krb v interiéru je přece od toho, aby se v něm topilo a nebyl jenom luxusním odpadkovým košem.

Největším překvapením je originální podlaha a náby-

tek. Marně jsem dumal, cože je to za dřevo, z kterého jsou vyrobeny. Až mi majitelka Domova Lenka Marková prozradila, že vše pochází z Indonésie, kde si ho vysnila při dovolené. Truhláři na Bali zapracovali, lodní kontejner dorazil až do Liberce a Domov mohl být zařízen nábytkem sice exotickým, avšak velmi příjemným a teple působícím na pohled i na posezení.

Když zde v roce 1999 Lenka Marková začínala, měla dvě volby – pokračovat v tradici zaběhnuté pivnice nebo udělat hospodu, kam se budou lidé vracet za dobrým posezením u kvalitního jídla a dobrých vín. Zvolila druhou variantu a Domov se jí stal nejenom

domovem, ale i hýčkaným dítětem. „Pečeme vlastní chleba a bílé pečivo, večer se griluje na otevřeném ohni, třikrát týdně tady máme živou hudbu a o víkendu je třeba si místa rezervovat předem,“ říká majitelka a je vidět, že je na své dítě pyšná. Právem, protože to, co tady s šéfkuchařem Norbertem Hojdou dokázali pro své hosty udělat, je opravdu Domov. ●

Libor Ševčík

libor.sevcik@economia.cz

P.S. Nenechte se inspirovat pouze vyobrazenými jídly. V Domově si můžete dát i domácí sádlo se škvarky v litinovém kastřílku, domácí chleba s cibulí nebo misku škvarených drůbežích jater.